

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobkyně obchodní společnosti **RADIÁLKA HRADEC KRÁLOVÉ, s. r. o.**, se sídlem v Hradci Králové, Koutníkova 272, PSČ 501 01, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Hradec Králové**, se sídlem v Hradci Králové, Bohuslava Martinů 1672/8a, PSČ 501 01, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. dubna 2009, zn. 3955-10/2009-060100-21, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 30. dubna 2009, zn. 3955-10/2009-060100-21, se z r u š u j e a věc se mu v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce do rozhodnutí Celního úřadu Hradec Králové ze dne 26. února 2009, čj. 2659/09-066100-021, kterým bylo žalobkyni doměřeno antidumpingové clo ve výši 59.869,- Kč.

V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný poukázal na čl. 78 Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „Celní kodex“), dle kterého mohou celní orgány po propuštění zboží přezkoumat celní prohlášení. Mohou kontrolovat obchodní doklady a jiné údaje vztahující se k dovozním nebo vývozním operacím se zbožím nebo k následným obchodním

operacím s tímž zbožím s cílem ujistit se o správnosti údajů obsažených v celním prohlášení. Mohou rovněž kontrolovat zboží, pokud ještě může být předloženo. Jestliže výsledky kontroly celního prohlášení nebo kontroly po propuštění zboží nasvědčují, že předpisy upravující daný celní režim byly použity na základě nesprávných nebo neúplných údajů, přijmou celní orgány v souladu s případnými právními předpisy opatření nezbytná k nápravě. Žalovaný poukázal rovněž na ustanovení § 127 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní zákon“), dle něhož jsou celní orgány po propuštění zboží do navrženého celního režimu oprávněny provádět následnou kontrolu, jejímž účelem je přesvědčit se o správnosti a úplnosti údajů uvedených v celním prohlášení, pravosti dokladů k němu předložených nebo připojených a o správnosti vyměřeného cla, daní a poplatků.

Žalovaný dále uvedl, že v tomto případě kontrolní orgán v rámci provedené následné kontroly ověřoval mimo jiné správnost sazebního zařazení zboží (ocelových bezešvých trubek), které dovážela společnost IRON&STEEL GROUP, s. r. o. Tyto trubky byly zařazeny do podpoložky celního sazebníku 7304 39 58 99. Do této podpoložky patří „ostatní“ trubky, které nesplňují dvě kritéria uvedená v podpoložce 7304 39 58 30, a to kruhový průřez nejvýše 406,4 mm a hodnotu uhlíkového ekvivalentu nejvýše 0,86. Kontrolní orgán ověřoval splnění těchto kritérií (zejména na základě certifikátů jakosti), přičemž dospěl k závěru, že v tomto případě byla splněna obě výše uvedená kritéria, a proto mělo být předmětné zboží zařazeno do podpoložky celního sazebníku 7304 39 58 30. Z uvedené změny sazebního zařazení pak vyplynulo následné doměření antidumpingového cla dle Nařízení Rady (ES) č. 954/2006, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli, pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny.

K námitce žalobkyně, že se v tomto případě necítí být dlužníkem, žalovaný poukázal na čl. 5 Celního kodexu, z něhož vyplývá, že každá osoba se může, za podmínek stanovených v čl. 64 odst. 2 a s výhradou předpisů přijatých na základě čl. 243 odst. 2 písm. b) Celního kodexu, nechat v jednání s celními orgány zastoupit pro provádění všech úkonů a formalit stanovených celními předpisy. Toto zastoupení může být přímé nebo nepřímé. Zástupce přitom musí prohlásit, že jedná na účet zastoupené osoby a blíže vymežit, zda se jedná o zastoupení přímé či nepřímé. Pokud pak vznikne celní dluh, považuje se v souladu s čl. 201 Celního kodexu za dlužníka nejen deklarant (kterému celní úřad doručil příslušné rozhodnutí v celním řízení), ale solidárním dlužníkem je také osoba, v jejíž prospěch bylo celní prohlášení podáváno. Podává-li celní prohlášení osoba v nepřímém zastoupení, je tento nepřímý zástupce deklarantem a solidárním dlužníkem je zastoupená osoba. Celní kodex v ustanovení čl. 213 stanoví, že je-li několik osob odpovědně za splnění celního dluhu, považují se za společné a nerozdílné dlužníky. Pasivní solidarita přitom umožňuje, aby celní orgány požadovaly splnění celního dluhu na té osobě, u které lze předpokládat, že nejspíše uspokojí jejich pohledávku.

V posuzovaném případě je dle žalovaného z plné moci ze dne 16. ledna 2007 zřejmé, že společnost IRON&STEEL GROUP, s. r. o., jako zmocnitel, udělila plnou moc žalobkyni, aby ji zastupovala při celním řízení vedeném u Celního úřadu Hradec Králové, aby svým jménem v její prospěch (nepřímé zastoupení) jako deklarant podepisovala veškerá celní prohlášení, apod. Jednatel žalobkyně svým podpisem mimo jiné potvrdil, že žalobkyně je seznámena s ustanovením celního zákona o tom, že celní prohlášení musí být podepsáno oprávněnou osobou a že podáním celního prohlášení deklarant potvrzuje správnost údajů v něm obsažených, pravost dokladů, kterými je doloženo a zavazuje se k plnění povinností vyplývajících z propuštění zboží do navrženého režimu a z toho vyplývající odpovědnost osoby, která celní prohlášení podepíše (viz v oddíl B této plné moci). Z plné moci je tedy dle žalovaného zřejmé, že tato byla udělena k zastupování nepřímému, proto byla žalobkyně při celním řízení nepřímým zástupcem a tedy deklarantem, a je proto i zcela nepochybné, že dlužníkem je právě ona.

I další odvolací námitku, opírající se o předložené listiny potvrzené Licenční správou Ministerstva průmyslu a obchodu ČR, označil žalovaný za nedůvodnou. Zdůraznil, že o správnosti sazebního zařazení rozhodují v souladu s čl. 20 Celního kodexu výhradně celní orgány. Celní orgány (v případě České republiky je to Celní ředitelství Praha), též vydávají na základě žádosti rozhodnutí týkající se závazné informace o sazebním zařazení zboží. O vydání takové informace však žalobkyně, ač mohla, nepožádala.

Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhla jeho zrušení, jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí orgánu prvního stupně, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Předně konstatovala, že v dané věci je v postavení komisionáře zastupujícího komitenta - společnost IRON&STEEL GROUP, s. r. o., a to na základě plné moci udělené k nepřímému zastupování při celním řízení. Jednala tak na základě komisionářské smlouvy uzavřené dne 16. 1. 2007 a plné moci vlastním jménem ve prospěch klienta. Poukázala na čl. III, odst. B, bod 1 zmíněné komisionářské smlouvy, ve kterém se komitent zavázal předložit včas potřebné doklady a dát informace k celnímu odbavení dané zásilky. Jedním z podkladů pro celní odbavení byl ve sporném řízení Doklad o sledování dovozu – Ministerstva průmyslu a obchodu ČR, Licenční správa č. CZZ0702043, CZZ0702964, CZZ0701191 a CZZ0704953. Uvedla, že počátkem dubna 2009 na její žádost zmíněné ministerstvo ověřilo formou opisu zmíněné dokumenty jako platné a pravé.

Žalobkyně namítla, že z rozhodnutí celního úřadu není zcela jasné, jaké právní předpisy měla porušit, resp. zda se vychází z § 324 celního zákona. Dle jejího názoru se právními předpisy dle tohoto ustanovení mají na mysli předpisy, které jsou součástí právního řádu a které byly řádně zveřejněny v listinné podobě a nikoliv v podobě elektronické. Přitom v rozhodné době nebyl celní sazebník součástí právního

řádu ČR, neboť nebyl vydán v listinné podobě. Žalobkyně vyslovila názor, že Nařízení Rady (ES) č. 954/2006 ze dne 27. 6. 2006 o dumpingovém clu "obsahuje dotčený výrobek pro KN-kód ex7304 39 58, o kterém bylo rozhodováno pro uvedené clo", český sazebník však před uvedeným číslem "ex" neobsahuje. Z toho dovodila, že je tak rozhodováno o jiné skutečnosti. Navíc do systému TARIC uvedeného v označení nařízení bylo rozhodováno o kódu 7304 39 58 30, který nebyl v době rozhodování v českém sazebníku uveden.

Žalobkyně namítla i to, že celní úřad nečinil ve svém rozhodnutí rozdíl mezi pojmy "trouba" a "trubka", přičemž pouze k druhému pojmu se vztahuje antidumpingové clo. Celní sazebník totiž používá u položky 7304 39 58 30 oba pojmy, přičemž je rozhodující, zda se jedná o troubu (ta antidumpingovému clu nepodléhá) nebo trubku (ta clu podléhá). Proto považuje pojmové rozlišení mezi těmito pojmy za zásadní.

Závěrem žalobkyně namítla procesní pochybení spočívající v duplicitě rozhodnutí, když byla vydaná dvě totožná správní rozhodnutí na plnění k témuž předmětu řízení a adresována různým subjektům, tj. jí i společnosti IRON&STEEL GROUP, s. r. o. Tato duplicita současně způsobuje dle jejího názoru zmatečnost celého řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Na jednotlivé žalobní námitky podrobně reagoval a současně vysvětlil postup při správném stanovení cla.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení jednání dle jeho ustanovení § 51, když účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili. Po prostudování předloženého správního spisu dospěl soud k následujícím zjištěním a právním závěrům, přičemž shledal žalobu důvodnou.

Krajský soud se předně zabýval žalobní námitkou uvedenou pod bodem č. 6, podle níž je zásadní vadou proběhlého správního řízení skutečnost, že žalobou napadené rozhodnutí je jedním ze „dvou totožných správních rozhodnutí na plnění k témuž předmětu řízení adresovaných různým subjektům.“ V této duplicitě totiž žalobkyně spatřuje zmatečnost celého řízení, jehož výsledkem pak bylo žalované rozhodnutí. Vzhledem k tomu krajský soud nejdříve soustředil pozornost na vyjasnění právě této otázky. Přitom z již žalovaného rozhodnutí zjistil, že bylo adresováno subjektu označenému „RADIÁLKA HRADEC KRÁLOVÉ, s.r.o. Koutníkova 272 501 01 Hradec Králové IČ: 49813315.“ Za příjemce tohoto druhoinstančního a zároveň žalovaného rozhodnutí a současně subjekt jím zavázaný k dodatečnému uhrazení antidumpingového cla, tak byla označena žalobkyně. Žalovanému rozhodnutí ale předcházela dodatečný platební výměr vydaný Celním úřadem Hradec Králové dne 26. 2. 2009 pod čj. 2659/09-066100-021, který tuto povinnost ukládá obchodní společnosti IRON & STEEL GROUP, s. r. o., se sídlem v Praze 10, Vlašimská 5,

přičemž žalobkyně vystupovala v daňovém řízení vedeném před uvedeným celním orgánem jako její zástupkyně, nikoliv jako účastnice řízení. Tato skutečnost je jednoznačně zřejmá ze záhlaví rozhodnutí Celního úřadu Hradec Králové ze 26. 2. 2009, čj. 2659/09-066100-021, v němž je obchodní společnost IRON & STEEL GROUP, s. r. o., označena jako jeho příjemce – adresát (navíc tučným písmem) a žalobkyně je na něm slovně označena jako její zástupce.

Uvádí-li proto žalovaný v prvním odstavci žalovaného rozhodnutí, že rozhodnutím Celního úřadu Hradec Králové ze dne 26. 2. 2009, čj. 2659/09-066100-021, bylo odvolateli (žalobkyni) doměřeno antidumpingové clo, není tomu tak. Uvedeným rozhodnutím totiž bylo toto clo doměřeno obchodní společnosti IRON & STEEL GROUP, s. r. o., se sídlem v Praze 10, Vlašimská 5 (viz výše). Tato skutečnost plyne nejen z označení příjemce rozhodnutí, ale i z jeho textu, v němž je o žalobkyni zmínka jen jako o zástupkyni obchodní společnosti IRON & STEEL GROUP, s. r. o.

Na základě uvedeného krajský soud konstatoval, že zatímco prvoinstanční správní rozhodnutí Celního úřadu Hradec Králové ukládá povinnost k doplacení antidumpingového cla obchodní společnosti IRON & STEEL GROUP, s. r. o., tak žalované rozhodnutí ukládá tutéž povinnost subjektu jinému – žalobkyni. Takovýto postup by byl však možný pouze v případě procesního nástupnictví a nikoliv za situace, kdy oba subjekty stále existují, jako je tomu v daném případě. Nelze jej odůvodňovat ani články č. 201 a č. 213 Celního kodexu společenství, které upravují problematiku vzniku celního dluhu, jejich dlužníků a solidární odpovědnost za něj. Tato ustanovení totiž sice umožňují úřadům vykonávajícím správu cel vybrat si za příjemce rozhodnutí kohokoliv z dlužníků nebo vymáhat zaplacení celního dluhu na kterémkoliv z nich a s ním řízení vést, ale o to v dané věci nešlo. Podstatou dané věci je, že Celní úřad Hradec Králové vedl celní řízení s obchodní společností IRON & STEEL GROUP, s. r. o., a jí také uložil zaplatit celní dluh. Proto měl žalovaný jenom s ní toto řízení na základě jí podaného odvolání proti rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu také dokončit. Žalované rozhodnutí je ale rozhodnutím o odvolání žalobkyně proti stejnému rozhodnutí Celního úřadu Hradec Králové jako o odvolání řádném, ačkoliv se v jejím případě jednalo o odvolání nepřípustné. Nebyla totiž jeho příjemcem. V důsledku toho by byla žalovaným rozhodnutím zavázána k zaplacení celního dluhu žalobkyně, ačkoliv prvoinstančním rozhodnutím, které žalovaný nezměnil, byla tato povinnost uložena obchodní společnosti IRON & STEEL GROUP, s. r. o. V důsledku toho by tak vedle sebe existovala dvě rozhodnutí, tj. prvoinstanční a rozhodnutí o odvolání proti němu, přičemž z každého z nich, ačkoliv má jít o jeden souladný celek, by plynuly povinnosti jinému subjektu.

Dlužno přitom poznamenat, že k této záměně přispěl „svojí troškou do mlýna“ i Celní úřad Hradec Králové, když v předkládací zprávě k odvolání žalobkyně chybně uvedl, že právě jí bylo clo doměřeno. Naopak žalobkyně podala odvolání proti výše uvedenému prvoinstančnímu rozhodnutí, jak v něm opakovaně uváděla, pouze „z opatrnosti“, přičemž na daný problém výslovně poukazovala (viz čl. I jejího odvolání

ze dne 10. března 2009). Pokud by žalovaný její podání řádně vyhodnotil, musel dospět k závěru, že žalobkyně nebyla oprávněna podat v dané věci odvolání, neboť nebyla příjemcem rozhodnutí.

Pro tuto zmatečnost, vzniklou podstatným porušením ustanovení o řízení, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, krajskému soudu nezbylo, než žalované rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení. V něm žalovaný odstraní vytýkané nedostatky, přičemž vázán právním názorem krajského soudu vysloveným v tomto rozsudku ve věci znovu rozhodne (viz §§ 78 odst. 4 a 5 s. ř. s.), respektive postoupí odvolání žalobkyně Celnímu úřadu Hradec Králové k rozhodnutí dle § 49 odst. 2 písmeno c) daňového řádu. Vzhledem k této skutečnosti bylo bezpředmětné dále se zabývat ostatními žalobními námitkami. S obchodní společností IRON&STEEL GROUP, s. r. o., kterou žalobkyně označila za osobu zúčastněnou na řízení, krajský soud jako s takovou nejednal, neboť nesplňuje její předpoklady vymezené v § 34 s. ř. s., nehledě na to, že to přímo odmítla.

Žalobkyně byla ve věci úspěšná, a proto by měla podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nárok na náhradu nákladů řízení. Žádné takové náklady jí však v tomto řízení nevznikly, když zaplacený soudní poplatek jí byl vypořádán již v rozsudku nadepsaného krajského soudu sp. zn. 30 Ca 54/2009.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat z důvodů uvedených v § 102 a násl. s. ř. s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ke Krajskému soudu v Hradci Králové. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 30. června 2010

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Očenášková Petra